

Arrest

nr. 334 040 van 9 oktober 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERHAEGEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 7 april 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 maart 2025 tot niet-ontvankelijkheid van een verzoek om internationale bescherming.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 juli 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 september 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat verzoekende partij en haar advocaat D. WALPOT, die *loco* advocaat K. VERHAEGEN verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart van Palestijnse origine te zijn en te zijn geboren op (...) april 1998.

1.2. Verzoeker dient op 7 augustus 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 20 februari 2025 gehoord op het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 28 maart 2025 een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van een verzoek om internationale bescherming. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, H.O., verklaart een Palestijn van Arabische origine te zijn, en soennitisch moslim. U werd geboren op 13 april 1998 in de stad Rafah in Gaza. Uw vader werkte in de bouw en uw moeder was huisvrouw. Nadat u de middelbare school afrondde werkte u onder meer als schilder, landbouwer, en arbeider in de bouw. In juni 2018 raakte u gewond aan uw been toen het Israëlische leger het vuur opende terwijl u aan het werk was op een landbouwveld. U onderging meer dan 50 operaties om uw knie te herstellen en zat een jaar lang in een rolstoel. Omdat uw been dreigde geamputeerd te worden wegens onvoldoende medische zorg in Gaza, ging u naar Turkije. De financiële hulp die voor u gedoneerd werd via de organisatie genaamd "De Witte Handen" (behorende tot Hamas), werd echter gestolen. Dankzij andere financiële donaties en geld dat uw vader leende kon u uiteindelijk toch zes operaties in Turkije ondergaan. Uw knie werd verwijderd en vervangen door een metalen exemplaar, en ook volgde u er kinesithérapie. In totaal verbleef u meer dan drie jaar en half in Turkije. Vervolgens keerde u terug naar Gaza, waar u nog vier maanden doorbracht. In die periode beledigde u Hamas op uw Facebookpagina, en legde u uit dat zij het geld voor uw operatie stalen. Uw account op Facebook werd afgesloten, en wanneer u buitenkwam had u constant het gevoel dat u in de gaten gehouden werd. U vertelde dit aan uw vader, die besloot dat u Gaza moest verlaten. Samen met onder meer uw maternale oom Hatem en zijn gezin verliet u Gaza opnieuw in het jaar 2022. Via zogenaamde tansiq (coördinatie) reisden jullie naar Egypte, van waaruit jullie naar Turkije gingen. Vier à vijf maanden later slaagden jullie erin om de oversteek per boot naar Griekenland te maken. Op 4 januari 2023 werden uw vingerafdrukken geregistreerd op Kos, en 20 dagen later ook een verzoek om internationale bescherming. U werd eerst twee maanden opgesloten in een gesloten centrum, waarna u naar een open centrum werd overgebracht. Op 22 maart 2023 kreeg u in Kos de vluchtelingenstatus toegekend. U vond er echter geen werk en probeerde zelfs geen onderdak te zoeken omdat u via andere Arabieren hoorde hoe hoog de prijzen waren. Samen met wat andere jongemannen uit het opvangcentrum reisde u verder naar Athene, waar u eerst een tiental dagen op straat doorbracht. Dan ontmoette u een andere Gazaan die bereid was zijn woning met u te delen tegen betaling. Daar verbleef zo'n drie à vier maanden, maar slaagde u er evenmin in om een job te vinden. U overleefde dankzij geldtransfers van twee ooms, en wist ook met de hulp van een advocaat uw Griekse verblijfsvergunning en paspoort te verkrijgen. Op 5 augustus 2023, twee dagen nadat u deze documenten ontving, nam u het vliegtuig naar België. Op 7 augustus 2023 wendde u zich tot de Belgische asielautoriteiten en diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u volgende (kopieën /foto's van) documenten neer: uw oude en nieuwe

Palestijnse paspoort, Palestijnse geboorteakte, UNRWA Family Record, huwelijksakte, medische documenten uit Gaza en Turkije, uw Griekse verblijfsvergunning en paspoort, foto's van de verwonding aan uw been / knie, foto's van de vernieling van uw huis in Gaza, foto's van uw (onthemde) familie in Gaza, diverse medische documenten uit België, en een USB-stick met video's aangaande de situatie van uw familie in Gaza.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Zo werd door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ)esignaleerd dat u met krukken loopt en hierdoor minder mobiel bent (zie beoordeling bijzondere procedurele noden d.d. 24/08/2023 en Registratie VIB – Type 1 d.d. 07/08/2023 punt VI. Kwetsbaarheden). Zelf verklaarde u hierover dat u kogelresten in uw rechterbeen hebt en dat uw kniegewricht ernstig beschadigd is (zie Verklaring DVZ d.d. 24/08/2023 vraag 29). Gevraagd of er volgens u bepaalde elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure bemoeilijken, stelde u echter dat dit niet het geval is (zie Vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' DVZ d.d. 24/08/2023). Wegens uw vermelde verminderde mobiliteit, werd voor uw onderhoud op het CGVS, dat plaatsvond op 20 februari 2025, voor een lokaal dichtbij de liften gezorgd. Echter maakte u op dat ogenblik geen gebruik (meer) van krukken, en kon u zelfstandig wandelen. Verder legde u eveneens een aantal medische documenten uit België neer, waarvan het meest recente dateert van 13 februari 2024. Nergens in deze stukken wordt echter aangegeven dat u niet in staat zou zijn om op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de asielprocedure deel te nemen, en uw motieven naar behoren uiteen te zetten. Er zijn evenmin indicaties dat u tijdens uw onderhoud bij de DVZ en het CGVS moeilijkheden zou hebben gehad die u niet in staat stelden om u uit te drukken of op het onderhoud te concentreren. U gaf vlot en doorgaans zelfs uitgebreid (zie Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS d.d. 20/02/2025, hierna NPO) antwoord op de vragen die u gesteld werden, en gaf op geen enkel moment aan dat u in nood verkeerde.

Bovendien werd u aan het begin van het onderhoud bij het CGVS gewezen op de mogelijkheid om (extra) pauze te vragen (NPO p.2), iets waarvan u geen gebruik maakte.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming **niet-ontvankelijk** verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn, met name zowel uw eigen verklaringen als informatie in uw administratief dossier (zie Verklaring DVZ d.d. 24/08/2023 vraag 23 en 33, Eurodac Search Result d.d. 07/08/2023 en Eurodac Marked Record d.d. 08/08/2023), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (NPO p.10, 15, 18).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die

onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; en Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>).

Echter, de commissaris-generaal is van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als **verzoeker** om internationale bescherming in Griekenland, dus **vooraleer** er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd

werd met bepaalde ernstige feiten en situaties (meer bepaald het fouilleren door de Griekse politie na aankomst in het opvangkamp op Kos, éénmalig gebruik van geweld door de politie, en de beperkingen in tijd om het kamp binnen en buiten te gaan, NPO p.3, 14-15), moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als **begunstigde** van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, sociale bijstand, gezondheidszorg, en huisvesting (NPO p.11-12), voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Zo verklaarde u dat u na ontvangst van uw positieve beslissing op Kos dertig dagen tijd kreeg om uzelf voor te bereiden om het eiland te verlaten. Gevraagd wat u toen deed, stelde u dat u effectief nog dertig dagen bleef en niet wist wat u kon of mocht doen, of waar u zou naartoe gaan. Ze legden u niet uit waar u moest gaan of wat u kon doen, gaven u geen enkele hulp of enige informatie en zeiden dat u voor uzelf moest zorgen. Gevraagd of u zich zelf informeerde over wat u kon of mocht doen, antwoordde u dat u dit "probeerde" maar wat jongemannen ontmoette die het feit dat ze richting Athene zouden vertrekken bespraken (NPO p.15-16). U vroeg of u hen mocht vergezellen, waar ze mee akkoord gingen en verliet Kos aldus meteen na het verkrijgen van uw asiel. Op de vraag hoe u naar werk en onderdak zocht op Kos, antwoordde u dat u geen andere keuze had dan naar kleine winkels te gaan en te vragen of ze iemand nodig hadden (NPO p.17). Andere formele stappen ondernam u echter niet, met als uitleg dat er geen job-centra of arbeidskantoren waren. Wel sprak u nog enkele Arabieren aan die u op straat ontmoette, maar die u naar eigen zeggen geen info wilde geven over hun werk en in een hotel leefden, waarvoor u echter de middelen niet had om dit te betalen. Onderdak probeerde u aldus zelfs helemaal niet te vinden op Kos, louter omdat u hoorde dat de prijzen van een hotel (te) hoog waren en omdat er volgens u ook veel racisme was (NPO p.17-18). Nadat u aankwam in Athene verbleef u eerst tien tot achttien dagen op straat, tot u een andere jonge Gazaan ontmoette bij wie u tegen betaling mocht inwonen (NPO p.18, 21). Daar leefde u nog zo'n drie à vier maanden, een periode waarin u van tijd tot tijd ziek was en anders naar buiten ging om een job te zoeken in een winkel. Gevraagd waar u juist werk zocht in Athene, verklaarde u dat u het enkel deed in het gebied waar u leefde omdat u de andere regio's niet kende. U stelde wederom dat arbeidskantoren of -centra daar niet bestaan, en probeerde het aan andere vluchtelingen in uw omgeving te vragen (NPO p.19). Op de vraag of u ook contact probeerde maken met lokale mensen, antwoordde u onduidelijk dat u nooit hun mentaliteit heeft kunnen begrijpen en dat u altijd racisten ontmoette. Ook de vraag of u naar organisaties die u misschien konden helpen zocht of vroeg, repliceerde u wederom onduidelijk en u leek uw eigen verantwoordelijkheid opnieuw te willen ontlopen. Zo zei u immers dat niemand u ooit geïnformeerd heeft over een dergelijke associatie of instituut, en dat u nochtans persoonlijk wel uw best deed om dingen te ontdekken maar er nooit vond. Nogmaals gevraagd hoe u concreet zocht naar deze zaken, stelde u opnieuw behoorlijk vaag dat u alle straten afliep, de hele tijd rondliep, maar zelfs geen associatie vond die dieren hielp (NPO p.19). U zocht echter slechts in twee gebieden van Athene, namelijk Acharnon en Kapsali (NPO p.20), die slechts enkele kilometers uit elkaar liggen. U stapte nooit naar de gemeente of Griekse autoriteiten voor hulp, omdat u eerder te maken had met racisme van de politie en in een ziekenhuis. U stelde dat u daardoor het

vertrouwen in alle (Griekse) instituten verloor, en niet meer wilde proberen om er hulp te vragen (NPO p.20). Het CGVS kan alleen maar vaststellen dat u nauwelijks iets ondernam om uw rechten te doen gelden.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn omwille van uw knieprobleem (zie supra), doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonde dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). Verder blijkt nergens uit dat deze pathologie een niveau van ernst zou bereiken dat zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn.

Met betrekking tot diezelfde medische problematiek, waaromtrent u niet concreet aantoonde dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden, moet tevens worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidstelsel in deze lidstaat op zich. Als dusdanig behoort dit aspect echter niet tot de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal en dient u zich te beroepen op de geëigende procedure.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u Griekenland **slechts 4,5 maand na de toekenning van uw status** hebt verlaten, wat niet getuigt van een oprechte intentie om er een duurzaam bestaan uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden. U verkreeg uw status immers op 22 maart 2023 (zie Aanvraag Derde Landen + antwoord Griekse Dublin Unit d.d. 30/11/2023) en verliet Griekenland op 5 augustus 2023 (zie Verklaring DVZ d.d. 24/08/2023 vraag 33). Nochtans beschikte u duidelijk over een netwerk en middelen om zowel uw verblijf in Griekenland als uw vertrek daar en uw verdere reis doorheen Europa te bewerkstelligen, wat wijst op zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden. Zo werd u geholpen door twee ooms om uw huur en andere kosten in Griekenland te betalen (NPO p.14, 17, 20), en was u zelfs in de mogelijkheid om een advocaat aan te stellen en te betalen voor het verkrijgen van uw Griekse verblijfsvergunning en paspoort (NPO p.20-21). Daarbij is het noemenswaardig dat u uw Griekse documenten pas begin augustus 2023 ontving, en twee dagen later reeds naar België vertrok (NPO p.18, 20). Gevraagd hoe het kwam dat u uw paspoort en verblijfskaart niet sneller verkreeg, gezien u uw positieve beslissing en vluchtelingenstatus reeds in maart 2023 ontving (zie supra + NPO p.10), luidde uw uitleg opnieuw dat u niemand vond om u te helpen, informeren en/of bij te staan. Wanneer u vervolgens gevraagd werd wie de persoon was met wie u een kamer deelde in Athene, stelde u hem niet te kennen en louter te weten dat hij eveneens van Gaza is. U vond dit zelfs een rare vraag, verklaarde nog dat hij eveneens een vluchteling was maar zou vreemd genoeg niet weten of hij documenten had gekregen of niet. Gevraagd of u hem niet vroeg om u te helpen met het verkrijgen van uw Griekse documenten, uw zoektocht naar werk, kortom alles of eender wat, kon uw antwoord hierop evenmin overtuigen. Zo vroeg u zich luidop af waarom u dit aan hem zou vragen gezien hij eveneens de advocaat betaalde om geholpen te worden, daar ook leefde zonder werk, en u aldus niet kon inzien op welke manier hij u zou kunnen helpen (NPO p.21). Nochtans was die persoon er wel in geslaagd om een onderdak te vinden, en leefde u naar eigen zeggen drie à vier maanden bij hem en betaalde u hem huur (zie supra). Wat er ook van zij, de initiatieven die u zelf nam om werk, onderdak, sociale bijstand en huisvesting te vinden zijn duidelijk erg beperkt, en dit niet alleen in hoeveelheid maar ook in tijd, en bovendien louter gebaseerd op verklaringen, geen bewijsstukken.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier voorts nog zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van enkele **incidenten van racisme, discriminatie en/of geweld met derden, alsook aanvaringen met de daar aanwezige autoriteiten en medisch personeel** (NPO p.11-12), moet eerst en vooral worden opgemerkt dat deze situaties, hoe betreurenswaardig ook, niet kunnen worden aangemerkt als onmenselijke of vernederende behandeling. Zo verklaarde u namelijk dat u in de periode dat u nog aan het wachten was om uw verblijfskaart en paspoort naar een ziekenhuis ging maar dat u er niet aanvaard werd en zelfs niet binnen mocht gaan (NPO p.11). Verder urineerde een junkie (onbedoeld) op u terwijl u gedurende uw dakloze periode van een tiental dagen in een park aan het slapen was, en werd u wat later ook nog aangevallen door twee junkies die uw geld alsook een paar documenten stalen. Hierna zou u naar de politie zijn gegaan om hulp te krijgen, maar weigerde men u daar eveneens binnen te laten (NPO p.11). Daarnaast maakte de buurvrouw van het huis waar u verbleef in Athene elke dag problemen omdat ze volgens u racistisch was. Ook werd u op een dag gecontroleerd en gefouilleerd door politieagenten, die u meenamen naar hun kantoor en twaalf uur vasthielden omdat u (nog) geen echte identiteitskaart had. U ging nog een tweede keer naar een ziekenhuis toen u zich erg ziek voelde, maar kreeg er te horen dat er geen medicatie of zorg voor u was en werd wederom buiten gezet (NPO p.12).

Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen géén of louter beperkte pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de

bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet. Hierbij kan worden herhaald dat u geen contact maakte met lokale burgers, slechts op beperkte wijze naar hulporganisaties zocht, en vanwege bovenstaande incidenten geen hulp (meer) ging vragen aan de gemeente of andere (lokale of nationale) autoriteiten (NPO p.19, 20). Nochtans had u onderdak in Athene en wist u een advocaat in te schakelen om u te helpen met het verkrijgen van uw Griekse verblijfsvergunning en paspoort (NPO p.20-21), wat aantoont dat u wel degelijk in staat bent om bepaalde stappen te ondernemen en procedures te doorlopen.

Tot slot kan erop gewezen worden dat u verklaarde nog over uw originele Griekse verblijfsvergunning te beschikken (NPO p.10), en zowel een kopie hiervan als een kopie van uw Griekse paspoort voorlegde tijdens het onderhoud bij het CGVS (zie documenten nr.8 in groene map). Hoewel u stelde geen nummer bij de sociale zekerheid (AMKA) alsook geen fiscaal identificatienummer (AFM) te hebben (zie 'bijkomende vragen M-status Griekenland' d.d. 24/08/2023), blijkt op basis van landeninformatie enerzijds het tegendeel, en anderszijds dat u dit nog kan bekomen.

Uit objectieve informatie blijkt immers dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland **automatisch** een **AFM-nummer** krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. **Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; **Greece Refugee Info**, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval heeft u uw aanvraag om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend en heeft u **nog steeds een geldige verblijfsvergunning (ADET), meer bepaald tot 21 maart 2026** (zie Aanvraag Derde Landen + antwoord Griekse Dublin Unit d.d.30/11/2023). Het is dus duidelijk dat u ook een fiscaal registratienummer hebt dat u toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van onroerend goed. Meer nog, gezien u uw verblijfsvergunning (ADET) naar eigen zeggen pas kreeg twee dagen voor uw vertrek uit Griekenland (zie supra), zou dit betekenen dat u uw AFM eveneens slechts twee dagen in uw bezit had, en dat u de voordelen van dit document aldus nog niet eens effectief ten volle heeft kunnen benutten.

Het Commissariaat-generaal wijst er verder op dat personen die internationale bescherming in Griekenland genieten, om een **sociale zekerheidsnummer (AMKA)** te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPE) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; **Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; **Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf).

Deze informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen nog moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u **niet** verstoken zou zijn van toegang tot gratis gezondheidszorg, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines **for free** from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, *Living In Greece – Access to healthcare*, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; **Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPE or AMKA)** van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPE), noch

een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection - beschikbaar op : https://migrant-integration.ec.europa.eu/system/files/2023-10/Information%20Guide%20for%20Beneficiaries%20of%20International%20Protection_Eng.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De documenten die u neerlegde ter ondersteuning van uw verzoek, en die eerder nog niet werden besproken, kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Uw Palestijnse paspoorten, geboorteakte, UNRWA Family Record, huwelijksakte, de foto's van uw vernielde huis in Gaza en uw ontheemde familie, alsook de flashdrive met video's van de situatie van uw familie in Gaza, houden immers allen verband met uw nationaliteit, herkomst en identiteit, elementen die niet ter discussie staan. Bovendien geniet u reeds internationale bescherming in Griekenland ten aanzien van hetgeen u in Gaza vreest. Uw medische documenten uit Gaza, Turkije en België ondersteunen voorts uw verklaringen met betrekking tot uw verwonding in Gaza, maar werpen omwille van hierboven reeds uiteengezette redenen evenmin een ander licht op de beoordeling van uw nood aan bescherming ten aanzien van Griekenland. Uw Griekse verblijfsvergunning en paspoort bevestigen tot slot het gegeven dat u in Griekenland erkend werd als vluchteling, hetgeen correspondeert met de informatie uit Eurodac en de info verkregen van de Griekse asielautoriteiten. Betreffende de moeilijkheden die u in Griekenland kende op het vlak van werkgelegenheid, huisvesting, sociale bijstand, medische verzorging, en betreffende de incidenten van geweld, racisme en discriminatie (zie supra), liggen er heden geen documenten of andere bewijsstukken voor.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 48/6, 57/6 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Hij verschaft vooreerst een theoretisch overzicht van de geschonden geachte bepalingen en beginselen. Tevens gaat hij uitvoering op rechtspraak van het Hof van Justitie, het EHRM en de Raad.

Vervolgens gaat verzoeker in op de algemene situatie in Griekenland, wat betreft huisvesting, sociale bijstand, tewerkstelling, de ADET, de AMKA, de AFM, de toegang tot de gezondheidszorg, het gebrek aan rechtsmiddelen en arbitraire detentie. Verzoeker relateert het belang van de persoonlijke keuzes, gelet op de algemene precarie situatie.

Verzoeker gaat in op zijn verhoogde kwetsbaarheid, waarbij hij wijst op het gebrek aan een netwerk en zijn knieproblemen.

3. Aanvullende nota's

3.1. De commissaris-generaal maakt op 8 september 2025, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin hij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- "Country Report: Greece. Update 2023" van AIDA/ECRE van 24 juni 2024;

- “*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*” van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van juni 2022;
- “*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*” van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024;
- “*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*” van RSA/PRO ASYL van maart 2024;
- “*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*” van RSA van april 2025;
- “*Communication on the status of migration management in mainland Greece*” van de Europese Commissie van 4 april 2025;
- “*COI FOCUS GRECE Aide aux migrants*” van Cedoda van 25 juli 2025.

3.2. Verzoeker maakt op 9 september 2025, evenals op 11 september 2025, ter terechtzitting, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, aanvullende nota's over, waarbij hij zijn medisch dossier overmaakt en ingaat op het rapport *Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights* van RSA/PRO ASYL van maart 2024.

4. Over de gegrondheid van het beroep

4.1. Voorafgaand

4.1.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.1.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek

kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

4.1.3. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekende partij kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien zij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoekende partij op de motieven uit, houdt in dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van een verzoek om internationale bescherming, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

4.1.4. Wat betreft de bijzondere steunmaatregelen, kan in de bestreden beslissing als volgt worden gelezen: *“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.*

Zo werd door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) gesignaleerd dat u met krukken loopt en hierdoor minder mobiel bent (zie beoordeling bijzondere procedurele noden d.d. 24/08/2023 en Registratie VIB – Type 1 d.d. 07/08/2023 punt VI. Kwetsbaarheden). Zelf verklaarde u hierover dat u kogelresten in uw rechterbeen hebt en dat uw kniegewricht ernstig beschadigd is (zie Verklaring DVZ d.d. 24/08/2023 vraag 29). Gevraagd of er volgens u bepaalde elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure bemoeilijken, stelde u echter dat dit niet het geval is (zie Vragenlijst ‘bijzondere procedurele noden’ DVZ d.d. 24/08/2023). Wegens uw vermelde verminderde mobiliteit, werd voor uw onderhoud op het CGVS, dat plaatsvond op 20 februari 2025, voor een lokaal dichtbij de liften gezorgd. Echter maakte u op dat ogenblik geen gebruik (meer) van krukken, en kon u zelfstandig wandelen. Verder legde u eveneens een aantal medische documenten uit België neer, waarvan het meest recente dateert van 13 februari 2024. Nergens in deze stukken wordt echter aangegeven dat u niet in staat zou zijn om op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de asielprocedure deel te nemen, en uw motieven naar behoren uiteen te zetten. Er zijn evenmin indicaties dat u tijdens uw onderhoud bij de DVZ en het CGVS moeilijkheden zou hebben gehad die u niet in staat stelden om u uit te drukken of op het onderhoud te concentreren. U gaf vlot en doorgaans zelfs uitgebreid (zie Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS d.d. 20/02/2025, hierna NPO) antwoord op de vragen die u gesteld werden, en gaf op geen enkel moment aan dat u in nood verkeerde. Bovendien werd u aan het begin van het onderhoud bij het CGVS gewezen op de mogelijkheid om (extra) pauze te vragen (NPO p.2), iets waarvan u geen gebruik maakte.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.” Deze beoordeling – die door verzoeker onbesproken wordt gelaten – wordt door de Raad bijgetreden.

4.2. De beoordeling

4.2.1. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a), van de Procedurerichtlijn.

4.2.2. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 21 maart 2026 (zie AD, map documenten, inventarisstuk 8). Dit lijkt in overeenstemming te zijn met de landeninformatie waaruit blijkt dat erkende vluchtelingen in Griekenland een verblijfsrecht krijgen voor drie jaar met mogelijke verlenging (*“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland” d.d. september 2024, p. 13; “Country Report: Greece. Update 2023”, p. 243*) en met het gegeven dat uit de stukken blijkt dat verzoeker op 22 maart 2023 de vluchtelingenstatus werd toegekend.

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. De Raad verwijst hierbij naar het vigerende *EU-acquis*, meer bepaald de Kwalificatierichtlijn, waaruit blijkt dat de verleende beschermingsstatus onverkort blijft gelden zolang er een nood is aan bescherming en slechts in uitzonderlijke, limitatief bepaalde omstandigheden kan worden ingetrokken of beëindigd (cf. de artikelen 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn). De bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming(ssatus) in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° berust bij de commissaris-generaal, doch eens hieraan is voldaan, komt het aan de verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt, persoonlijk toe om aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen. Het komt aldus aan verzoeker zelf en niet aan de commissaris-generaal toe om het bewijs te leveren dat hij in Griekenland niet langer internationale bescherming geniet. Verzoeker blijft hier echter in gebreke.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland. Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de richtlijn 2013/32/EU. Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

4.2.3. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, Jawo, pt. 95).

De Raad stipt hierbij verder aan dat, ongeacht de kwaliteit van de opvang en de zorg die aanwezig zijn in de betrokken gastlidstaat, er evenmin kan worden uitgesloten dat de terugkeer van een statushouder met een ernstige mentale of lichamelijke aandoening voor deze statushouder op zich reeds een reëel risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest kan inhouden en aldus moet worden onderzocht (zie naar analogie HvJ 16 februari 2017, C.K. e.a. t. Slovenië, C-578/16).

4.2.4. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

4.2.5. Wat betreft de algemene situatie voor begunstigden van internationale bescherming in en bij terugkeer naar Griekenland.

4.2.5.1. In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, gericht op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouders. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Tekortkomingen in de uitvoering van de bestaande wetgeving vormen evenwel een aanzienlijke belemmering voor een naadloze integratie. Deze belemmeringen hebben onder meer betrekking op de afgifte en verlenging van verblijfsvergunningen, formaliteiten voor de afgifte van basisdocumenten (zoals ziektekostenverzekering, bankrekeningen, belastinggegevens), erkenning van kwalificaties, toegang tot werk en onderwijs, toegang tot huisvesting en het algemene gebrek aan sociale huisvesting in Griekenland (*“Communication on the status of migration management in mainland Greece”*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 12-14).

4.2.5.2. Uit de landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om in Griekenland toegang te verkrijgen tot basisvoorzieningen. Het gaat meer bepaald om de afgifte van een Griekse verblijfsvergunning (ADET), die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociaal zekerheidsnummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET immers een voorwaarde is voor het bekomen van een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) en sociale bijstand, terwijl het bezit van een Grieks fiscaal registratienummer (AFM), al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor het openen van een bankrekening, het huren van een woning of verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om toegang te krijgen tot (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt (*“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 12; *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025).

Statushouders moeten evenwel belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels overwinnen om toegang te krijgen tot voormelde officiële documenten. Het verkrijgen en vernieuwen van bepaalde documenten blijkt vaak complex te zijn, waarbij administratieve obstakels veel statushouders ervan weerhouden de documenten te verkrijgen die nodig zijn voor de toegang tot fundamentele socio-economische basisrechten zoals de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt, onderwijs, het openen van een bankrekening en zelfs juridische bijstand onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 4-6, 20 en 22). Zeker wanneer statushouders terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken, kunnen zij geconfronteerd worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Volgens de zogenaamde ADET-verordening wordt de beslissing tot afgifte van de ADET in principe opgenomen in de beslissing tot toekenning van de internationale beschermingsstatus die door de asielautoriteiten of door de beroepsinstantie wordt afgegeven. In elk geval moet de beslissing tot afgifte van een ADET aan de begunstigde worden meegedeeld op dezelfde dag als de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. Dit is overeenkomstig een omzendbrief van het Griekse Ministerie van Migratie en Asiel. Ondanks deze regel geeft de asieldienst op dit moment nog steeds ADET-beslissingen als aparte administratieve handelingen af, die ze samen met de beslissing over de goedkeuring van de asielaanvraag aan de betrokkenen laat weten.

Vervolgens moet binnen de zes maanden per e-mail een afspraak worden gemaakt met de Griekse politie om de nodige documenten en vingerafdrukken voor de daadwerkelijke fysieke afgifte van een ADET voor te leggen. De Griekse politie tracht de afspraken binnen de 10 dagen na de e-mail vast te leggen. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen, met pasfoto's en een plechtige verklaring in het Grieks waaruit hun verblijfplaats blijkt. Het duurt vervolgens 1 tot 2 maanden vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk verwittigd dat hun ADET gedrukt is en/of klaar is om het worden opgehaald. Wekelijks verschijnen er online lijsten met de zaaknummers waarvan de ADET-kaarten klaar liggen om te worden afgehaald. Er wordt van statushouders verwacht dat zij deze lijsten dagelijks nakijken (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 5-17).

4.2.5.3. Uit het geheel van de landeninformatie volgt dat statushouders zich in Griekenland in een nog meer precare situatie bevinden dan verzoekers om internationale bescherming en dat de huisvestingsmogelijkheden voor statushouders zeer beperkt zijn waardoor zij het risico lopen dakloos te worden.

De situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer is dus zeer precair en problematisch, wat onder meer te wijten is aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd en waardoor zij in schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen.

4.2.5.4. Wat huisvesting voor statushouders betreft, blijkt uit de informatie waarover de Raad beschikt dat van statushouders in Griekenland wordt verwacht dat zij het opvangcentrum waar zij verbleven 30 dagen na het verkrijgen van hun status verlaten en dat zij daarna zelf op zoek gaan naar huisvesting (rapport *"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 3).

Het zogenaamde HELIOS project (*Hellenic Integration Support for Beneficiaries of International Protection*) was in de periode van juli 2019 tot juli 2022 het voornaamste officiële integratieprogramma in Griekenland voor statushouders. Het HELIOS project werd geïmplementeerd door IOM met de steun van de EU ten bedrage van 60 miljoen euro en de bijstand van verschillende NGO's en lokale besturen. Vanaf 1 januari 2022 werd het beheer en de financiering van het HELIOS project overgenomen door het Griekse ministerie voor asiel en migratie. Het HELIOS project liep officieel af op 30 november 2024 en was reeds gestopt met het ontvangen van nieuwe inschrijvingen en het verlenen van de meeste essentiële diensten sinds 1 september 2024. Het werd vanaf januari 2025 vervangen door het HELIOS+ project, gefinancierd door het Europees Sociaal Fonds (ESF+) om de voortzetting van dit integratieprogramma op lange termijn te waarborgen. Het HELIOS +-programma biedt op zich geen huisvesting maar de diensten die aan statushouders onder dit nieuwe integratieprogramma worden verleend, blijven vergelijkbaar, met name wat betreft huursubsidies, taaltrainingen en integratielessen. Wel wordt meer aandacht besteed aan inzetbaarheid op de arbeidsmarkt. Integratiesteun wordt verleend voor een periode tot 12 maanden en inschrijving is mogelijk tot twee jaar na de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Er is evenwel een bezorgdheid dat dit nieuwe HELIOS+ project op een veel kleinere schaal lijkt te zijn ontworpen dan de werkelijke behoeften van de

vluchtelingenpopulatie in Griekenland (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 29-30; *"Communication on the status of migration management in mainland Greece"*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 12-13).

Het risico om in een situatie van dakloosheid terecht te komen is voor statushouders in Griekenland zeer groot, aangezien de toegang tot documenten en middelen die nodig zijn om huisvesting te bekomen niet mogelijk is binnen de periode van 30 dagen waarin zij hun opvangplaats moeten verlaten na het verkrijgen van internationale bescherming; voor het verkrijgen van een huisvestingstoelage is een verblijf van minstens 5 jaar in Griekenland vereist waardoor statushouders vaak niet aan deze voorwaarde voldoen; zelfs statushouders die het HELIOS-programma hebben doorlopen, dreigen opnieuw dakloos te worden nadat hun huurtoeslag is geëindigd, gelet op obstakels van discriminatie en gebrek aan betaalbare huisvesting; en statushouders ontvangen bij terugkeer naar Griekenland geen informatie over de nodige procedures om hun rechten aldaar als statushouder te doen gelden. Statushouders kunnen toegang krijgen tot tijdelijke opvangcentra voor daklozen. De toegang tot deze opvangcentra kan voor statushouders door tal van factoren in de praktijk echter beperkt zijn, zoals het feit dat sommige centra alleen mensen accepteren die Grieks of Engels spreken, het feit dat naast geldige documenten zoals een verblijfsvergunning, AFM en AMKA, medische onderzoeken op huidziekten, röntgenfoto's van de borstkas en een psychiatrische evaluatie een vereiste zijn voor toegang tot alle opvangcentra en het feit dat deze centra hun volledige capaciteit al bijna hebben bereikt (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 32).

4.2.5.5. Wat de toegang tot werk betreft, voorziet de Griekse wet in een volledige en automatische toegang voor statushouders onder dezelfde voorwaarden als de nationale onderdanen, zonder de verplichting om een werkvergunning te verkrijgen. Zij moeten echter wel over een geldige verblijfsvergunning, een actieve AFM en een actieve AMKA beschikken (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 34). Volgens de AMKA-verordening kunnen statushouders hun AMKA alleen activeren door een bewijs van woonplaats en een arbeidscontract of een wervingscertificaat te laten zien dat is geüpload naar het informatiesysteem van het ministerie van Arbeid ("ERGANI"), als bewijs van adres. De Griekse wet behandelt mensen die internationale bescherming krijgen dus anders dan Griekse en Unieburgers, voor wie de bovenstaande vereisten alternatief en niet cumulatief gelden. Daardoor kunnen statushouders die geen legale baan hebben, geen actieve AMKA krijgen en worden ze helemaal uitgesloten van gezondheidszorg en sociale voorzieningen. De Griekse ombudsman en de Europese Commissie hebben hierover reeds hun bezorgdheden geuit. Het Griekse ministerie voor asiel en migratie heeft toegegeven dat een wetswijziging nodig is, hetgeen tot nu toe nog niet is gebeurd. Ten slotte zorgt de eis van een "geldige" verblijfsvergunning voor een actieve AMKA voor ernstige problemen in de praktijk, omdat de AMKA automatisch wordt gedeactiveerd op de dag nadat de verblijfsvergunning is verlopen, als deze niet is verlengd of als de internationale of tijdelijke beschermingsstatus is ingetrokken. Dit betekent dat de eventuele lange wachttijden voor de verlenging van de ADET onvermijdelijk invloed hebben op de activeringsstatus van de AMKA (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 22-24). In de praktijk moet verder rekening worden gehouden met hoge werkloosheidscijfers en extra obstakels als gevolg van de concurrentie met Griekssprekende werknemers, waarbij onderdanen van derde landen oververtegenwoordigd zijn in de werkloosheidsstatistieken. Veel statushouders zijn werkzaam in de informele economie, waardoor zij geen toegang hebben tot de sociale zekerheid, kwetsbaarder zijn en in bepaalde gevallen aan boetes worden blootgesteld (*"Country Report: Greece. Update 2023"* van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 270-271).

4.2.5.6. Wat de toegang tot de sociale zekerheid betreft, wordt de zogenaamde "cash assistance" die aan verzoekers om internationale bescherming wordt toegekend, automatisch gestopt eens een beslissing over het beschermingsverzoek is genomen. Dit neemt niet weg dat statushouders toegang genieten tot sociale voorzieningen zonder dat er onderscheid wordt gemaakt tussen vluchtelingen en personen die subsidiaire bescherming genieten. Daarnaast zouden statushouders dezelfde rechten moeten genieten en de nodige sociale bijstand krijgen volgens de voorwaarden die gelden voor eigen onderdanen, zonder discriminatie. De Europese Commissie heeft echter een inbreukprocedure ingeleid tegen Griekenland omdat het niet alle bepalingen van richtlijn 2011/95/EU heeft omgezet. Het betreffen vooral mogelijke schendingen door Griekenland van artikel 29, lid 1, van richtlijn 2011/95/EU ten aanzien van de rechten van personen die internationale bescherming genieten, en met name hun toegang tot sociale voorzieningen na verlening van internationale bescherming. Uit de informatie blijkt dat de voorwaarden met betrekking tot de verblijfsduur waarvan de toekenning van talrijke sociale tegemoetkomingen afhankelijk is, geen rekening houden met de bijzondere situatie van begunstigden van een internationale beschermingsstatus. Dit heeft een verschil in behandeling tot gevolg tussen begunstigden van internationale bescherming en Griekse onderdanen, waarbij statushouders *de facto* worden uitgesloten van verschillende vormen van sociale bijstand. Om in aanmerking te komen voor sociale uitkeringen in Griekenland, moet een statushouder minstens vijf jaar legaal en permanent in Griekenland hebben gewoond, maar afhankelijk van de sociale uitkering kan deze vereiste

worden uitgebreid tot meer dan tien jaar permanent legaal verblijf (*"Country Report: Greece. Update 2023"* van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 273-274).

Dit is onder meer het geval voor de huisvestingstoelage (waarvoor een legaal en duurzaam verblijf van vijf jaar in Griekenland is vereist), de geboortetoelage (toegankelijk voor alle moeders die twaalf jaar lang ononderbroken legaal op Grieks grondgebied verblijven), de maandelijkse kinderbijslag (toegankelijk voor wie vijf jaar permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft), invaliditeitsuitkeringen (die een onderzoek door een accreditatie-centrum vereisen waaruit blijkt dat wie om betaling van deze uitkeringen verzoekt voor ten minste 67% arbeidsongeschikt is), evenals uitkeringen voor niet-verzekerde gepensioneerden (toegankelijk voor wie vijftien jaar lang permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft). Deze *de facto* uitsluiting van statushouders van de toegang tot bepaalde sociale uitkeringen is het gevolg van een politieke keuze van de Griekse autoriteiten die gezien de strekking van de informatie over deze kwestie niet lijkt te zullen veranderen. Meer dan twee jaar na de aanmaningsbrief van de Europese Commissie heeft Griekenland nog steeds geen stappen ondernomen om aan de EU-normen te voldoen (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 25-27).

Uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt ook dat er geen specifieke uitkering bestaat voor statushouders om hun toegang tot het socialezekerheidsstelsel te garanderen. De financiële tegemoetkoming die verzoekers om internationale bescherming ontvangen en die wordt beschouwd als onderdeel van de materiële hulp die hen in die hoedanigheid is toegekend, wordt automatisch niet meer uitbetaald van zodra de bank op de hoogte wordt gesteld van de beslissing om de verzoeker een internationale beschermingsstatus te verlenen, zelfs wanneer deze beslissing nog niet aan deze verzoeker werd meegedeeld (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 25).

Het gegarandeerde minimuminkomen (een toelage van 216 euro per huishouden met een aanvulling voor elke extra volwassene of kind) is formeel toegankelijk voor statushouders. Er zijn echter meerdere cumulatieve voorwaarden waaraan voldaan moet worden. Daardoor worden in de praktijk veel statushouders uitgesloten, zoals individuen of gezinnen die door gebrek aan financiële middelen gedwongen worden om in te trekken bij personen of huishoudens die boven de armoedegrens leven, daklozen die geen dakloosheidsattest kunnen voorleggen of mensen die in kraakpanden of in informele vluchtelingenkampen wonen of die informeel naar kennissen verhuizen om te voorkomen dat ze op straat leven. Op dezelfde manier geven de bevoegde Griekse autoriteiten (die geen tolkdiensten hebben en daarom niet kunnen communiceren met mensen die geen Grieks of Engels spreken) alleen dakloosheidsbewijzen uit aan mensen die formeel aantonen dat ze voldoen aan andere voorwaarden voor toegang tot sociale rechten – waaronder het bezit van verblijfsdocumenten –, zodat in de praktijk veel daklozen geen toegang hebben tot het gegarandeerde minimuminkomen. Ook mensen die subsidies ontvangen in het kader van het HELIOS woonbijstandsprogramma worden uitgesloten van dit minimuminkomen. Om een gegarandeerd minimuminkomen aan te vragen, moeten statushouders in het bezit zijn van een geldige ADET, AFM, TAXISnet credentials, een belastingverklaring, een actieve AMKA alsook een bankrekening hebben (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 27-28).

4.2.5.7. Wat de toegang tot de gezondheidszorg betreft, hebben statushouders gratis toegang tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als voor onderdanen. Ondanks het gunstige wettelijk kader, wordt de toegang tot de gezondheidszorg in de praktijk belemmerd door een aanzienlijk tekort aan middelen en capaciteit voor zowel buitenlanders als de lokale bevolking. Dit is het gevolg van het bezuinigingsbeleid dat in Griekenland wordt gevoerd. Bovendien hebben belemmeringen bij de toegang tot een AMKA directe gevolgen voor de toegang van statushouders tot gezondheidszorg in Griekenland, omdat ze hen uitsluiten van elke essentiële behandeling die niet wordt beschouwd als spoedeisende gezondheidszorg. Statushouders met een AMKA die niet verzekerd zijn, hebben niet langer toegang tot medicatie of onderzoeken door particuliere dokters.

De taalbarrière blijft het belangrijkste obstakel voor de toegang tot de gezondheidszorg voor statushouders. Afspraken in de publieke gezondheidszorg worden gemaakt via telefoonverkeer dat uitsluitend in het Grieks of Engels en tegen betaling verloopt. Wie geen Grieks of Engels spreekt, heeft dus geen directe toegang tot de openbare gezondheidszorginstellingen. Bovendien blijven ziekenhuizen in de regio Attica kampen met aanzienlijke tekorten aan tolkdiensten om met buitenlandse patiënten te communiceren. (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 35; *"Country Report: Greece. Update 2023"* van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 275-277).

4.2.5.8. Sinds een besluit dat in december 2020 in werking is getreden, wordt voor asielzoekers automatisch een AFM aangemaakt bij hun beschermingsverzoek. Deze AFM gaat mee over naar de ADET. Statushouders zonder AFM moeten dit in persoon aanvragen bij een lokaal belastingkantoor in de

woonplaats van de statushouder. Statushouders die geen woonplaats/adres kunnen aantonen, verkrijgen geen AFM. Een AFM kan ook online aangevraagd worden; dit vereist het voorleggen van geldige identiteitsdocumenten alsook geldige reisdocumenten. Bij gebrek hieraan kan geen AFM worden verkregen. Het onlineplatform is enkel in het Grieks opgesteld.

4.2.5.9. De afgifte van een AMKA is vereist voor de toegang tot de gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. Om deze AMKA te verkrijgen, moet de statushouder de Griekse autoriteiten vragen om zijn voorlopig verzekeringsnummer (toegekend aan verzoekers om internationale bescherming om tijdens de behandeling van hun verzoek toegang te krijgen tot de gezondheidszorg) om te zetten in een AMKA. Deze omzetting gebeurt binnen een maand na de afgifte van de ADET. Obstakels en langdurige wachttijden voor het verkrijgen van een ADET kunnen de afgifte van het AMKA beïnvloeden en dus ook de toegang van statushouders tot het gezondheidszorgsysteem. (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2024, p. 20-24).

4.2.5.10. Uit de door beide partijen verstrekte informatie blijkt dat de verlenging van een ADET van statushouders die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren uiterst moeilijk kan zijn en dat deze situatie enkele maanden of zelfs meer dan een jaar kan aanhouden.

In beginsel moeten verzoeken om verlenging van een ADET uiterlijk 30 dagen voor het verstrijken van de vergunning bij de Griekse asiel dienst worden ingediend. Wanneer de verblijfsvergunning te laat wordt verlengd zonder goede reden, wordt een boete van 100 euro opgelegd. In een omzendbrief wordt toegelicht wat goede redenen kunnen zijn (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 7). Statushouders die niet langer over een geldige ADET beschikken kunnen te maken krijgen met zeer lange wachttijden voor de verlenging van de verblijfsvergunning en andere noodzakelijke documenten voor de effectieve uitoefening van hun rechten als statushouder. Bovendien lopen statushouders na terugkeer uit een andere lidstaat een groot risico om voor langere tijd dakloos te worden. Als de ADET vervalt, wordt de AFM en de AMKA automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een statushouder bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid of toegang tot gezondheidszorg.

Het al dan niet hebben van een geldige ADET is dus een belangrijke factor voor de beoordeling van het risico voor statushouders in Griekenland om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Dit geldt ook voor statushouders die terugkeren uit een andere EU-lidstaat. Het ontbreken van een geldige ADET kan voor statushouders die naar Griekenland terugkeren een aanzienlijk obstakel vormen voor de uitoefening van hun rechten als statushouder in dit land en moet daarom in aanmerking worden genomen bij een toekomstgerichte beoordeling van de te verwachten levensomstandigheden van verzoeker als persoon die internationale bescherming geniet bij terugkeer naar Griekenland.

Uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt ook dat de aanvragen om verlenging per e-mail bij de asielautoriteiten moeten worden ingediend, samen met een digitale pasfoto, en dat de beslissing ook per e-mail aan de aanvrager wordt ter kennis gebracht (*"Country Report: Greece. Update 2023"* van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 244-246; *"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 7-9).

Omdat er in dit stadium geen rechtsbijstand wordt geboden, kunnen statushouders die analfabeet zijn en/of niet over de nodige technische vaardigheden beschikken moeilijkheden ondervinden bij het aanvragen van de vernieuwing van hun verblijfsvergunning (*"Country Report: Greece. Update 2023"* van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 244).

Gelet op het volume kan het registreren en uploaden van de verlengingsaanvragen in de databank voor verblijfsvergunningen, twee weken tot zelfs maanden in beslag nemen. Zodra de verlengingsaanvraag is ingediend, moeten de Griekse autoriteiten de nodige controles uitvoeren, zoals het nagaan van het verleden van de aanvrager (antecedentonderzoek), alvorens een beslissing te nemen. Gezien het aantal verlengingsaanvragen, het gebrek aan personeel bij de asielinstanties en de lange duur van het onderzoek door de politieke en gerechtelijke autoriteiten naar het verleden van de aanvrager, kan deze fase van de procedure enkele maanden duren. Tijdens deze wachtperiode ondervinden statushouders dus grote moeilijkheden bij de toegang tot diensten zoals sociale bijstand, gezondheidszorg of de arbeidsmarkt, waardoor zij *de facto* in een precaire situatie kunnen terechtkomen.

Als statushouders een e-mail ontvangen waarin hen de toekenning van de gevraagde verlenging van hun verblijfsvergunning wordt meegedeeld, moeten zij binnen de zes maanden online een afspraak maken met de bevoegde diensten van de Griekse politie om de nodige documenten voor de daadwerkelijke afgifte van een ADET neer te leggen, zoals pasfoto's, een plechtige verklaring in het Grieks waaruit hun verblijfplaats blijkt en vingerafdrukken. Hier geldt een gemiddelde wachttijd van tien dagen. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen. Het duurt vervolgens gemiddeld één tot twee maanden vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk op de hoogte gebracht van het moment van de materiële afgifte van hun verlengde verblijfsvergunning. De asielautoriteiten publiceren op hun website namelijk een lijst met nummers van de dossiers waarin vernieuwde ADET's klaar zijn om op de aangegeven dag opgehaald te worden, zodat deze databank wekelijks moet worden geraadpleegd. Als de statushouder zich niet op de aangegeven datum aandient, plannen de asielinstanties

niet automatisch een nieuwe afspraak. De statushouder moet dit aanvragen. Voor deze stap is fysieke aanwezigheid in Griekenland vereist, aangezien een dergelijke aanvraag niet per telefoon of e-mail kan (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 10-13). In het licht van de talrijke hierboven genoemde administratieve, technologische en taalgerelateerde barrières lijkt het voor een statushouder die in een andere lidstaat een nieuw verzoek om internationale bescherming indient bijzonder moeilijk om vanuit het buitenland reeds stappen te ondernemen voor de vernieuwing/verlenging van de ADET indien de verblijfstitel verlopen is om zo de beschreven moeilijkheden inzake de leefomstandigheden in Griekenland in afwachting van de afgifte van de vernieuwde/verlengde ADET te vermijden en aldus niet in een precaire situatie terecht te komen.

Het aantal ADET-verlengingsaanvragen dat eind 2024 bij de Griekse asiendienst in behandeling was, bedroeg 5.311, d.w.z. een stijging van 32% ten opzichte van 4.029 op 16 februari 2024. Bijna 40% van de ADET-verlengingsaanvragen was eind 2024 al meer dan zes maanden in behandeling. Volgens cijfers die de Griekse asiendienst in februari 2025 heeft verstrekt, is het aantal ADET-verlengingsaanvragen dat in behandeling is, gedaald van 4.029 op 16 februari 2024 tot 2.621 op 11 februari 2025. Daarvan dienden er nog 13 te worden geüpload, 239 moest worden toegewezen aan een dossierbehandelaar en 2369 waren in behandeling (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 8-9).

Bij het verstrijken van een ADET, is er geen uniform bewijs van rechtmatig verblijf waarmee statushouders hun verblijfsrecht kunnen aantonen terwijl hun verlengingsaanvraag in behandeling is. Ze ontvangen wel een ontvangstbevestiging van de verlengingsaanvraag, evenwel zijn er vertragingen in de registratie van de aanvragen tot verlenging van de ADET in het Alkyoni-systeem en daardoor ook in het verkrijgen van de ontvangstbevestiging door statushouders. Op aanvraag kan de statushouders wel een "certificaat van begunstigde van de vluchtelingenstatus" of een "certificaat van begunstigde van subsidiaire bescherming" verkrijgen. De huidige ontvangstbevestigingen en certificaten worden door de Griekse autoriteiten niet geaccepteerd als bewijs van verblijfsrecht indien de ADET is verlopen. Hierdoor kunnen statushouders geen aanspraak maken op hun socio-economische rechten noch kunnen ze juridische vertegenwoordiging aanvragen. In oudere certificaten werd wel vermeld dat de betreffende statushouder zijn rechten en toegang behield tijdens de verlengingsprocedure. Deze vermelding ontbreekt echter bij de nieuwere ontvangstbevestigingen. Dit is in tegenstelling tot hetgeen de Griekse autoriteiten aan de Europese Commissie verklaard hebben (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 15-16; *"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 18-19). Ook wordt hun toegang tot een advocaat hierdoor bemoeilijkt. De Duitse autoriteiten hebben samen met de Griekse autoriteiten en het IOM een project opgezet om statushouders die vanuit Duitsland terugkeren te ondersteunen in hun integratie in de Griekse samenleving. Het project, dat door de EU wordt gefinancierd, biedt statushouders bij hun terugkeer onderdak, voedsel en sociale begeleiding aan evenals ondersteuning bij het voorbereiden van de nodige documenten om een naadloze integratie in Helios+ te garanderen (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 36; *"Communication on the status of migration management in mainland Greece"*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 13).

Uit de beschikbare informatie blijkt dat statushouders in Griekenland *in principe* via de internationale luchthaven van Athene naar Griekenland terugkeren vanuit andere Europese landen, hoewel er recente gevallen zijn van personen die terugkeren via de luchthaven van Thessaloniki. Bij aankomst op de luchthaven ontvangen zij geen enkele informatie of voorlichting over mogelijkheden *qua* huisvesting of stappen die zij moeten ondernemen om hun rechten in Griekenland te laten gelden (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 36).

Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier volgt verder dat personen die onder de oude procedure, geldend onder het presidentieel decreet 114/2010, dus voor januari 2020, internationale bescherming kregen, een hernieuwing van hun verblijfsvergunning moeten vragen bij het directoraat van de Griekse vreemdelingenpolitie. Bij de hernieuwingsaanvraag moet worden aangetoond dat er nog steeds vervolging is in het land van herkomst. Een beslissing volgt gewoonlijk een jaar na de hernieuwingsaanvraag. Wegens de grote achterstand heeft een groot aantal statushouders gedurende meer dan een jaar geen toegang tot de arbeidsmarkt, sociale bijstand en soms gezondheidszorg waardoor ze worden blootgesteld aan ontbering en dakloosheid. In afwachting van de vernieuwing van de verblijfstitel wordt een attest afgegeven maar dit attest bevat geen foto, watermerk of enig andere wettelijke bepaling die toelaat dat het wordt aanvaard door andere Griekse overheidsdiensten (*"Country Report: Greece. Update 2023"* van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 247).

Uit de informatie in het rechtsplegingsdossier blijkt aldus dat, naast een zekere mate van zelfredzaamheid en de afwezigheid van bijzondere kwetsbaarheden, het voor een statushouder wiens ADET is vervallen ook noodzakelijk is dat deze beschikt over middelen, een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van zijn Griekse verblijfsdocumenten -wat enige tijd kan duren- het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale bijstand en de huisvesting.

4.2.5.11. De meest recente landeninformatie, die vermeld worden in de aanvullende nota van de commissaris-generaal en verzoeker, ligt in dezelfde lijn als de hierboven vermelde informatie en doorprijkt derhalve bovenstaande analyse niet.

4.2.5.12. Gelet op wat voorafgaat, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland op dit ogenblik bijzonder problematisch is.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen leven.

4.2.5.13. De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (ibid., pt. 91).

4.2.5.14. Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie, overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden. Met de loutere verwijzing naar de bijgebrachte en beschikbare algemene landeninformatie toont verzoekende partij dus niet aan dat iedere begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zich in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zoals geduid door het Hof van Justitie bevindt of dat hij of zij er bij terugkeer automatisch in zal belanden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer preciaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

Een individuele beoordeling blijft dus aan de orde.

4.2.6. Wat betreft de persoonlijke situatie van verzoekende partij als Grieks statushouder.

4.2.6.1. De vraag die thans rijst is of verzoeker omwille van zijn persoonlijke situatie bij terugkeer naar Griekenland zal worden blootgesteld aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling.

4.2.6.2. Aangaande verzoekers individuele omstandigheden, wordt in de bestreden beslissing als volgt gesteld: *“In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.”*

Zo verklaarde u dat u na ontvangst van uw positieve beslissing op Kos dertig dagen tijd kreeg om uzelf voor te bereiden om het eiland te verlaten. Gevraagd wat u toen deed, stelde u dat u effectief nog dertig dagen bleef en niet wist wat u kon of mocht doen, of waar u zou naartoe gaan. Ze legden u niet uit waar u moest gaan of wat u kon doen, gaven u geen enkele hulp of enige informatie en zeiden dat u voor uzelf moest zorgen. Gevraagd of u zich zelf informeerde over wat u kon of mocht doen, antwoordde u dat u dit "probeerde" maar wat jongemannen ontmoette die het feit dat ze richting Athene zouden vertrekken bespraken (NPO p.15-16). U vroeg of u hen mocht vergezellen, waar ze mee akkoord gingen en verliet Kos aldus meteen na het verkrijgen van uw asiel. Op de vraag hoe u naar werk en onderdak zocht op Kos, antwoordde u dat u geen andere keuze had dan naar kleine winkels te gaan en te vragen of ze iemand nodig hadden (NPO p.17). Andere formele stappen ondernam u echter niet, met als uitleg dat er geen job-centra of arbeidskantoren waren. Wel sprak u nog enkele Arabieren aan die u op straat ontmoette, maar die u naar eigen zeggen geen info wilde geven over hun werk en in een hotel leefden, waarvoor u echter de middelen niet had om dit te betalen. Onderdak probeerde u aldus zelfs helemaal niet te vinden op Kos, louter omdat u hoorde dat de prijzen van een hotel (te) hoog waren en omdat er volgens u ook veel racisme was (NPO p.17-18). Nadat u aankwam in Athene verbleef u eerst tien tot achttien dagen op straat, tot u een andere jonge Gazaan ontmoette bij wie u tegen betaling mocht inwonen (NPO p.18, 21). Daar leefde u nog zo'n drie à vier maanden, een periode waarin u van tijd tot tijd ziek was en anders naar buiten ging om een job te zoeken in een winkel. Gevraagd waar u juist werk zocht in Athene, verklaarde u dat u het enkel deed in het gebied waar u leefde omdat u de andere regio's niet kende. U stelde wederom dat arbeidskantoren of -centra daar niet bestaan, en probeerde het aan andere vluchtelingen in uw omgeving te vragen (NPO p.19). Op de vraag of u ook contact probeerde maken met lokale mensen, antwoordde u onduidelijk dat u nooit hun mentaliteit heeft kunnen begrijpen en dat u altijd racisten ontmoette. Ook de vraag of u naar organisaties die u misschien konden helpen zocht of vroeg, repliceerde u wederom onduidelijk en u leek uw eigen verantwoordelijkheid opnieuw te willen ontlopen. Zo zei u immers dat niemand u ooit geïnformeerd heeft over een dergelijke associatie of instituut, en dat u nochtans persoonlijk wel uw best deed om dingen te ontdekken maar er nooit vond. Nogmaals gevraagd hoe u concreet zocht naar deze zaken, stelde u opnieuw behoorlijk vaag dat u alle straten afliep, de hele tijd rondliep, maar zelfs geen associatie vond die dieren hielp (NPO p.19). U zocht echter slechts in twee gebieden van Athene, namelijk Acharnon en Kapsali (NPO p.20), die slechts enkele kilometers uit elkaar liggen. U stapte nooit naar de gemeente of Griekse autoriteiten voor hulp, omdat u eerder te maken had met racisme van de politie en in een ziekenhuis. U stelde dat u daardoor het vertrouwen in alle (Griekse) instituten verloor, en niet meer wilde proberen om er hulp te vragen (NPO p.20). Het CGVS kan alleen maar vaststellen dat u nauwelijks iets ondernam om uw rechten te doen gelden. De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn omwille van uw knieprobleem (zie supra), doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonde dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). Verder blijkt nergens uit dat deze pathologie een niveau van ernst zou bereiken dat zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn. Met betrekking tot diezelfde medische problematiek, waaromtrent u niet concreet aantoonde dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden, moet tevens worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidstelsel in deze lidstaat op zich. Als dusdanig behoort dit aspect echter niet tot de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal en dient u zich te beroepen op de geëigende procedure. Daarenboven moet worden vastgesteld dat u Griekenland slechts 4,5 maand na de toekenning van uw status hebt verlaten, wat niet getuigt van een oprechte intentie om er een duurzaam bestaan uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden. U verkreeg uw status immers op 22 maart 2023 (zie Aanvraag Derde Landen + antwoord Griekse Dublin Unit d.d. 30/11/2023) en verliet Griekenland op 5 augustus 2023 (zie Verklaring DVZ d.d. 24/08/2023 vraag 33). Nochtans beschikte u duidelijk over een netwerk en middelen om zowel uw verblijf in Griekenland als uw vertrek daar en uw verdere reis doorheen Europa te bewerkstellingen, wat wijst op zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden. Zo werd u geholpen door twee ooms om uw huur en andere kosten in Griekenland te betalen (NPO p.14, 17, 20), en was u zelfs in de mogelijkheid om een advocaat aan te stellen en te betalen voor het verkrijgen van uw Griekse verblijfsvergunning en paspoort (NPO p.20-21). Daarbij is het noemenswaardig dat u uw Griekse documenten pas begin augustus 2023 ontving, en twee dagen later reeds naar België vertrok (NPO p.18, 20). Gevraagd hoe het kwam dat u uw paspoort en verblijfskaart niet sneller verkreeg, gezien u uw positieve beslissing en vluchtelingenstatus reeds in maart 2023 ontving (zie supra + NPO p.10), luidde uw uitleg opnieuw dat u niemand vond om u te helpen, informeren en/of bij te staan. Wanneer u vervolgens gevraagd werd wie de persoon was met wie u een kamer deelde in Athene, stelde u hem niet te kennen en louter te weten dat hij eveneens van Gaza is. U vond dit zelfs een rare vraag, verklaarde nog dat hij eveneens een vluchteling was maar zou vreemd genoeg niet weten of hij documenten had gekregen of niet. Gevraagd of u hem niet vroeg om u te helpen met het verkrijgen van uw Griekse documenten, uw zoektocht naar werk, kortom alles of eender wat, kon uw antwoord hierop evenmin overtuigen. Zo vroeg u zich luidop af waarom u dit aan hem zou vragen gezien hij

eveneens de advocaat betaalde om geholpen te worden, daar ook leefde zonder werk, en u aldus niet kon inzien op welke manier hij u zou kunnen helpen (NPO p.21). Nochtans was die persoon er wel in geslaagd om een onderdak te vinden, en leefde u naar eigen zeggen drie à vier maanden bij hem en betaalde u hem huur (zie supra). Wat er ook van zij, de initiatieven die u zelf nam om werk, onderdak, sociale bijstand en huisvesting te vinden zijn duidelijk erg beperkt, en dit niet alleen in hoeveelheid maar ook in tijd, en bovendien louter gebaseerd op verklaringen, geen bewijsstukken.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier voorts nog zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van enkele incidenten van racisme, discriminatie en/of geweld met derden, alsook aanvaringen met de daar aanwezige autoriteiten en medisch personeel (NPO p.11-12), moet eerst en vooral worden opgemerkt dat deze situaties, hoe betreurenswaardig ook, niet kunnen worden aangemerkt als onmenselijke of vernederende behandeling. Zo verklaarde u namelijk dat u in de periode dat u nog aan het wachten was om uw verblijfskaart en paspoort naar een ziekenhuis ging maar dat u er niet aanvaard werd en zelfs niet binnen mocht gaan (NPO p.11). Verder urineerde een junkie (onbedoeld) op u terwijl u gedurende uw dakloze periode van een tiental dagen in een park aan het slapen was, en werd u wat later ook nog aangevallen door twee junkies die uw geld alsook een paar documenten stalen. Hierna zou u naar de politie zijn gegaan om hulp te krijgen, maar weigerde men u daar eveneens binnen te laten (NPO p.11). Daarnaast maakte de buurvrouw van het huis waar u verbleef in Athene elke dag problemen omdat ze volgens u racistisch was. Ook werd u op een dag gecontroleerd en gefouilleerd door politieagenten, die u meenamen naar hun kantoor en twaalf uur vasthielden omdat u (nog) geen echte identiteitskaart had. U ging nog een tweede keer naar een ziekenhuis toen u zich erg ziek voelde, maar kreeg er te horen dat er geen medicatie of zorg voor u was en werd wederom buiten gezet (NPO p.12). Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen géén of louter beperkte pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet. Hierbij kan worden herhaald dat u geen contact maakte met lokale burgers, slechts op beperkte wijze naar hulporganisaties zocht, en vanwege bovenstaande incidenten geen hulp (meer) ging vragen aan de gemeente of andere (lokale of nationale) autoriteiten (NPO p.19, 20). Nochtans had u onderdak in Athene en wist u een advocaat in te schakelen om u te helpen met het verkrijgen van uw Griekse verblijfsvergunning en paspoort (NPO p.20-21), wat aantoont dat u wel degelijk in staat bent om bepaalde stappen te ondernemen en procedures te doorlopen.

Tot slot kan erop gewezen worden dat u verklaarde nog over uw originele Griekse verblijfsvergunning te beschikken (NPO p.10), en zowel een kopie hiervan als een kopie van uw Griekse paspoort voorlegde tijdens het onderhoud bij het CGVS (zie documenten nr.8 in groene map). Hoewel u stelde geen nummer bij de sociale zekerheid (AMKA) alsook geen fiscaal identificatienummer (AFM) te hebben (zie 'bijkomende vragen M-status Griekenland' d.d. 24/08/2023), blijkt op basis van landeninformatie enerzijds het tegendeel, en anderszijds dat u dit nog kan bekomen.

Uit objectieve informatie blijkt immers dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (...). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval heeft u uw aanvraag om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend en heeft u nog steeds een geldige verblijfsvergunning (ADET), meer bepaald tot 21 maart 2026 (zie Aanvraag Derde Landen + antwoord Griekse Dublin Unit d.d.30/11/2023). Het is dus duidelijk dat u ook een fiscaal registratienummer hebt dat u toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van onroerend goed. Meer nog, gezien u uw verblijfsvergunning (ADET) naar eigen zeggen pas kreeg twee dagen voor uw vertrek uit Griekenland (zie supra), zou dit betekenen dat u uw AFM eveneens slechts twee dagen in uw bezit had, en dat u de voordelen van dit document aldus nog niet eens effectief ten volle heeft kunnen benutten.

Het Commissariaat-generaal wijst er verder op dat personen die internationale bescherming in Griekenland genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures (...).

Deze informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen nog moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u **niet** verstoken zou zijn van toegang tot gratis gezondheidszorg, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat (...). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een

psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorginstellingen of -centra (...).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging."

Uit het bovenstaande blijkt dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing wel degelijk omstandig heeft gemotiveerd waarom verzoekers voorzienbare levensomstandigheden in Griekenland niet beantwoorden aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid, die dient te worden bereikt opdat van een ernstig risico op onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest sprake zou zijn. Op grond van deze pertinente motieven dient te worden besloten dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat in zijn hoofde sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen de rechten verbonden aan zijn status in Griekenland uit te oefenen. Verzoeker volhardt in zijn medische problemen en ervaringen in Griekenland en bekritiseert verweerders appreciatie en terechte gevolgtrekkingen, doch brengt hiermee en met zijn verwijzingen naar algemene informatie waarmee reeds rekening is gehouden en die ook de Raad in zijn analyse heeft betrokken (zie *supra*) geenszins valabele elementen bij die voorgaande overwegingen met betrekking tot zijn concrete situatie kunnen weerleggen.

4.2.6.3. Verzoeker maakt middels zijn aanvullende nota's nog bijkomende medische stukken over. Wat betreft het afschrift van verzoekers medisch dossier, wijst de Raad erop dat dit een overzicht biedt van verzoekers medische consultaties tijdens zijn verblijf in België. Hieruit blijkt dat verzoeker, onder meer, werd behandeld voor tandpijn, voor buikpijn, voor jeuk en dergelijke meer. Het betreffen losstaande medische consultaties, waarvan uit het summier verschaftte overzicht ook niet blijkt dat deze van een chronische aard zijn, laat staan dat blijkt dat verzoeker ten gevolge hiervan negatief wordt belemmerd op het vlak van zijn zelfredzaamheid en autonomie of dat zijn medische toestand de toegang tot gezondheidszorg, huisvesting en tewerkstelling in Griekenland onredelijk moeilijk of zelfs onmogelijk maakt(e). Wat betreft verzoekers problemen met zijn knie, wijst de Raad erop dat de commissaris-generaal deze omstandigheid reeds mee heeft betrokken in zijn beoordeling van verzoekers individuele situatie. Er werd terecht geoordeeld dat uit niets blijkt dat deze pathologie – die niet wordt betwist – een niveau van ernst zou bereiken dat zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zou zijn of dat deze zijn mogelijkheden om zijn rechten uit te oefenen anders zou beïnvloeden dan de mogelijkheden waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden. Door andermaal te wijzen op zijn knieproblemen, aan te geven dat hij hiervoor in behandeling is bij een kinesist en orthopedist, dat er een aangepaste kniebrace voor hem werd gemaakt en dat hij regelmatig opflakkeringen van pijn aan zijn been ondervindt, brengt hij de gedane beoordeling niet aan het wankelen. Nergens in de medische stukken wordt *in concreto* uiteen gezet in welke mate verzoekers actuele gezondheidstoestand hem belet om zijn rechten te doen gelden in Griekenland, noch wat de omvang of draagwijdte van deze problemen zouden zijn op zijn mogelijkheden om zijn rechten in Griekenland uit te oefenen. De Raad wijst er in deze op dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud ook niet heeft aangegeven dat zijn knieproblemen hem bijvoorbeeld belette om te zoeken naar werk. Waar verzoeker bij zijn tweede aanvullende nota nog twee attesten neerlegt, waaruit blijkt dat hij de toelating krijgt om op 8 september 2025 en 24 september 2025 naar een klinisch psycholoog te gaan ter aanmelding en initiële diagnostiek, moet worden opgemerkt dat hieruit niets kan worden afgeleid met betrekking tot verzoekers actuele psychologische problematiek. Deze stukken gaan niet vergezeld van enig verslag omtrent de omvang of draagwijdte van deze niet nader gespecificeerde psychologische problematiek. Er kan uit de overgemaakte stukken dan ook niet kan blijken dat verzoekers psychologische problemen belangrijke negatieve gevolgen hebben op het vlak van zijn zelfredzaamheid en autonomie en dat zijn medische toestand de toegang tot gezondheidszorg, huisvesting en tewerkstelling in Griekenland onredelijk moeilijk of zelfs onmogelijk maakt(e). Nergens in de medische stukken, die niet concreet ingaan op de psychologische problemen, wordt *in concreto* uiteen gezet in welke mate verzoekers actuele gezondheidstoestand hem belet om zijn rechten te doen gelden in Griekenland, noch wat de omvang of draagwijdte van deze psychologische problemen zouden zijn op zijn mogelijkheden om zijn rechten in Griekenland uit te oefenen. Waar verzoeker in dit verband nog verwijst naar zijn herkomst uit Gaza, stipt de Raad aan dat – hoewel er niet wordt betwist dat de situatie in Gaza een psychologische impact kan hebben op verzoeker – gelet op het voorgaande niet kan blijken dat verzoeker persoonlijk dermate zware psychische problemen ondervindt dat deze zijn zelfstandig functioneren negatief beïnvloeden. Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten.

Verzoeker toont verder ook niet aan dat hij als statushouder in Griekenland geen toegang zal hebben tot medische opvolging en ondersteuning, indien dit alsnog nodig zou zijn. Wat betreft de toegang tot gezondheidszorg, toont verzoeker verder niet aan dat de mogelijkheden of beperkingen om in dit verband zijn rechten als statushouder uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook Griekse onderdanen kunnen worden geconfronteerd. In de mate dat verzoeker stelt dat hij nog geen AMKA had ontvangen bij zijn vertrek uit Griekenland (zie AD, "bijkomende vragen M-Status Griekenland" dd. 24 augustus 2023) en in zoverre hij zou wijzen op moeilijkheden om een actieve AMKA te bekomen zonder

bewijs van verblijf en tewerkstelling, wijst de Raad er vooreerst op dat verzoeker niet aantoonbaar dat het voor hem niet mogelijk zou zijn om te werken en huisvesting te zoeken in afwachting van het bekomen/activeren van een AMKA. Bovendien, zoals blijkt uit de informatie waaraan in de bestreden beslissing wordt gerefereerd, zal verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland en in afwachting van het verkrijgen van zijn AMKA, wanneer hij daartoe de nodige stappen zet, niet verstoken zijn van toegang tot gezondheidszorg, met name spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat. Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPE), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (zie verwijzing landeninformatie in de bestreden beslissing). NGO's beheren ook medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders. Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en asielzoekers, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken (*"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, september 2024, p.50). Het komt verzoeker toe, in navolging van de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie, om *in concreto* aan te tonen dat hij zijn rechten en voordelen niet zou kunnen laten gelden in Griekenland en hij, zoals *in casu* aangevoerd, als statushouder geen toegang heeft tot medische zorg. Verzoeker slaagt hier echter niet in.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Aldus brengt verzoeker wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

4.2.6.4. De Raad stipt aan dat verzoeker een zevenentwintig jarige man is, wiens ADET op heden nog steeds geldig is, met name tot 21 maart 2026. De commissaris-generaal wijst er in zijn beslissing ook terecht op dat volgens objectieve informatie personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, zoals verzoeker *in casu*, automatisch een AFM krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (RSA-rapport, maart 2025, p. 20; *"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, september 2024, p. 19-20: *"Statushouders die in of na december 2020 een aanvraag hebben ingediend, zouden in principe dus een AFM moeten hebben."*). De Raad benadrukt hierbij dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning (*"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, september 2024, p. 19). Uit objectieve informatie blijkt dat deze AFM geldig blijft zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de ADET verloopt, wordt het AFM gedeactiveerd totdat de ADET wordt verlengd (RSA-rapport, maart 2025, p. 21: *"the AFM is automatically deactivated upon the expiry of the residence permit and cannot be used until the ADET is renewed"*). Het is de geldigheid van de verblijfsvergunning die belangrijk is, niet het al dan niet kwijt zijn van de gedrukte verblijfsvergunning. Aangezien verzoekers verblijfsvergunning niet verloopt voor 21 maart 2026, is zijn AFM dus ook geldig tot die datum. Waar verzoeker aangeeft dat hij niet in het bezit is van een AMKA, stipt de Raad aan dat de beschikbare landeninformatie niet wijst op bijzondere problemen, indien verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland de procedure om een AMKA te verkrijgen nog dient te voltooien. Verzoeker toont niet aan dat hij dit bij terugkeer naar Griekenland niet in orde zou kunnen brengen. Hij kan in het verzoekschrift niet dienstig verwijzen naar de algemene informatie betreffende de moeilijkheden bij het hernieuwen en verlengen van Griekse verblijfsdocumenten of het verkrijgen ervan bij een terugkeer naar Griekenland aangezien zijn verblijfsvergunning nog geldig is.

4.2.6.5. De Raad stipt verder aan dat het niet onredelijk is om van verzoeker, die in Griekenland de vluchtelingenstatus werd toegekend en wiens verblijfsvergunning nog geldig is, te verwachten dat hij inspanningen levert om zijn levensomstandigheden aldaar te verbeteren en er een bestaan uit te bouwen. Uit de verklaringen en het gedrag van verzoeker, die slechts een korte periode in Griekenland verbleef, blijkt niet dat hij doorgedreven pogingen heeft ondernomen om werk en onderdak te zoeken of om de taal te leren, waarbij kan geconcludeerd worden dat verzoeker nooit de oprechte intentie had om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er zijn rechten te doen gelden. Verzoeker verbleef slechts vierenvijfde maand sinds de toekenning van de internationale bescherming in Griekenland en verliet het land twee dagen nadat hij zijn Griekse documenten ontving (zie NPO, p. 18-20). Er wordt in dit verband ten slotte nog op gewezen dat het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming in samenhang moet worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van verzoeker, die er internationale bescherming heeft verkregen, om in

Griekenland de nodige procedures te doorlopen en geduld uit te oefenen vooraleer hij daaromtrent conclusies trekt. Het komt hem in dit verband toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Hij laat ook na om concreet aan te tonen dat hij veelvuldige en ernstige pogingen zou hebben ondernomen om zich te informeren en contact op te nemen met organisaties die hem zouden kunnen helpen bij het uitoefenen van de rechten en voordelen die aan zijn internationale beschermingsstatus verbonden zijn. Aangezien geen oprechte intentie kan blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland, is het voor verzoeker onmogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland en slaagt hij er op geen enkele manier in om aan te tonen dat zijn rechten als statushouder er niet werden geëerbiedigd.

4.2.6.6. In dit verband dient er nog op te worden gewezen dat verzoeker zelfredzaam blijkt en beschikt over een netwerk. De Raad verwijst hiertoe naar de pertinente overwegingen in de bestreden beslissing, waarin terecht werd vastgesteld dat verzoeker in Athene een jonge Gazaan ontmoette bij wie hij gedurende drie à vier maanden tegen betaling mocht inwonen; dat hij werd geholpen door zijn ooms om zijn huur en andere kosten in zowel Turkije als Griekenland te betalen en dat hij zelfs in de mogelijkheid was om een advocaat aan te stellen en te betalen voor het verkrijgen van zijn Griekse verblijfsvergunning en paspoort. Verzoeker toont hierbij ook niet aan dat hij niet in staat zou zijn om desgevallend, in afwachting van het opbouwen van een duurzaam leven in Griekenland, niet opnieuw beroep zou kunnen doen op zijn in België verblijvende familieleden. Het louter in het verzoekschrift poneren dat dergelijke niet redelijk en realistisch is, kan niet volstaan om het tegendeel aan te tonen. Gelet op de voorgaande vaststellingen moet verzoeker in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in zijn levensonderhoud te voorzien. Hij maakt geenszins aannemelijk dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie van verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen.

4.2.6.7. Het loutere feit dat er in Griekenland sprake is van racisme en discriminatie, hoe betreurenswaardig ook, is op zich niet voldoende om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar Griekenland aannemelijk te maken. Vreemdelingen kunnen in Griekenland, net als in andere lidstaten, geconfronteerd worden met discriminatie, racisme of xenofobie maar dit leidt niet tot het besluit dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van de verzoekende partij niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkene bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie. Inzake de door verzoeker aangehaalde incidenten, stelde de commissaris-generaal terecht: *“Zo verklaarde u namelijk dat u in de periode dat u nog aan het wachten was om uw verblijfskaart en paspoort naar een ziekenhuis ging maar dat u er niet aanvaard werd en zelfs niet binnen mocht gaan (NPO p.11). Verder urineerde een junkie (onbedoeld) op u terwijl u gedurende uw dakloze periode van een tiental dagen in een park aan het slapen was, en werd u wat later ook nog aangevallen door twee junkies die uw geld alsook een paar documenten stalen. Hierna zou u naar de politie zijn gegaan om hulp te krijgen, maar weigerde men u daar eveneens binnen te laten (NPO p.11). Daarnaast maakte de buurvrouw van het huis waar u verbleef in Athene elke dag problemen omdat ze volgens u racistisch was. Ook werd u op een dag gecontroleerd en gefouilleerd door politieagenten, die u meenamen naar hun kantoor en twaalf uur vasthielden omdat u (nog) geen echte identiteitskaart had. U ging nog een tweede keer naar een ziekenhuis toen u zich erg ziek voelde, maar kreeg er te horen dat er geen medicatie of zorg voor u was en werd wederom buiten gezet (NPO p.12). Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen géén of louter beperkte pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet. Hierbij kan worden herhaald dat u geen contact maakte met lokale burgers, slechts op beperkte wijze naar hulporganisaties zocht, en vanwege bovenstaande incidenten geen hulp (meer) ging vragen aan de gemeente of andere (lokale of nationale) autoriteiten (NPO p.19, 20). Nochtans had u onderdak in Athene en wist u een advocaat in te schakelen om u te helpen met het verkrijgen van uw Griekse verblijfsvergunning en paspoort (NPO p.20-21), wat aantoont dat u wel degelijk in staat bent om bepaalde stappen te ondernemen en procedures te doorlopen.”*

4.2.6.8. Verzoekers algemeen betoog doet geen afbreuk aan het voorgaande. Verzoeker toont niet *in concreto* aan en maakt niet aannemelijk dat hij in Griekenland, dit mogelijks met de hulp van de Griekse autoriteiten of hulporganisaties, zijn rechten niet zou kunnen afdwingen aan de hand van de mogelijkheden die de vigerende Griekse wetgeving en de Europese regelgeving hem daartoe bieden. Het louter volharden dat hij wel degelijk voldoende stappen heeft ondernomen om tegemoet te komen aan zijn basisbehoeften en zijn verklaringen in dit verband te herhalen, volstaat niet. Een algemene verwijzing naar de moeilijke

(levens)omstandigheden voor begunstigen van internationale bescherming in Griekenland, volstaat – gelet op voorgaande concrete overwegingen – niet om zonder meer aan te tonen dat verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond, waartoe verzoeker aldus in gebreke blijft. Verzoeker toont niet aan dat, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomen die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 91). Hij toont niet aan dat hij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest

4.2.6.9. De verwijzing in het verzoekschrift naar internationale rechtspraak alsook naar voorgaande rechtspraak van de Raad is evenmin van die aard dat dit afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen en toegespitst op verzoekers individuele situatie.

4.2.7. Alles samengenomen is de Raad van oordeel dat verzoeker geen elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat van hem niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat hij zich beroept op de beschermingsstatus die hem in Griekenland reeds werd toegekend. Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de specifieke omstandigheden van verzoeker verhinderen. Zijn verzoek om internationale bescherming dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

4.3. Aangezien verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming. In deze omstandigheden blijkt niet dat verzoeker zich nog dienstig kan beroepen op (een schending van) de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, die betrekking hebben op het beoordelen van de nood aan een internationale beschermingsstatus. Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of hij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven. De situatie in en verwijzing naar Gaza is, hoe betreurenswaardig ook, ter zake niet dienstig, gelet op de internationale bescherming die verzoeker in Griekenland geniet en waarvan hij niet aantoonde dat deze niet meer actueel of toereikend is. Dat verzoeker begaan is met de situatie in Gaza is begrijpelijk en menselijk, doch neemt niet weg dat hijzelf in Griekenland internationale bescherming geniet en dat zijn verzoek om internationale bescherming op individuele basis dient te worden onderzocht en beoordeeld, wat hier gebeurt, waarbij zijn persoonlijke situatie als begunstigde van internationale bescherming in en bij terugkeer naar Griekenland werd nagegaan.

4.4. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

4.6. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier

4.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid in het Arabisch uiteen te zetten waarom artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet in haar specifieke situatie niet van toepassing is en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van de verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle

relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

4.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen oktober tweeduizend vijftientig door:

N. DENIES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES